

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

96/279/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 26. februar 1996 om ændring af Rådets beslutning 79/542/EØF og Kommissionens beslutning 92/260/EØF, 93/195/EØF, 93/196/EØF og 93/197/EØF ⁽¹⁾ 1

96/280/EF:

- ★ Kommissionens henstilling af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾ 4

96/281/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 3. april 1996 om markedsføring af genetisk modificerede sojabønner (*Glycine max. L.*) med øget tolerance over for herbicidet glyphosat, i medfør af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾ 10

96/282/Euratom:

- ★ Kommissionens afgørelse af 10. april 1996 om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter 12

96/283/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 11. april 1996 om godkendelse af programmet for udryddelse af Aujeszky's sygdom i Luxembourg ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ Tekst af betydning for EØS

Indhold (fortsat)

96/284/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 12. april 1996 om udarbejdelse af en liste over foranstaltninger, som Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 ikke gælder for 17

96/285/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 12. april 1996 om ændring af beslutning 94/278/EF om listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af en række produkter omhandlet i direktiv 92/118/EØF ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ Tekst af betydning for EØS

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. februar 1996

om ændring af Rådets beslutning 79/542/EØF og Kommissionens beslutning 92/260/EØF, 93/195/EØF, 93/196/EØF og 93/197/EØF

(Tekst af betydning for EØS)

(96/279/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovedede dyrs bevægelser og indførsel af enhovedede dyr fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 12, 13, 14, 15, 16, 18 og 19, nr. i) og ii), og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets beslutning 79/542/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/132/EF ⁽³⁾, er der fastsat en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader blandt andet indførsel af hovdyr;

I Kommissionens beslutning 92/160/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 95/536/EF ⁽⁵⁾, er der fastsat en regionalisering af nogle tredjelande med henblik på indførsel af hovdyr;

sundhedsbetingelserne og bestemmelserne om udstedelse af sundhedscertifikat ved midlertidig indførsel af registre-

rede heste, indførsel af hovdyr til slagtning og indførsel af registrerede hovdyr og hovdyr til avl og produktion findes i henholdsvis Kommissionens beslutning 92/260/EØF ⁽⁶⁾, senest ændret ved beslutning 96/81/EF ⁽⁷⁾, Kommissionens beslutning 93/196/EØF ⁽⁸⁾ og 93/197/EØF ⁽⁹⁾, begge senest ændret ved beslutning 96/82/EF ⁽¹⁰⁾, og for genindførsel af registrerede heste efter midlertidig udførsel i beslutning 93/195/EØF ⁽¹¹⁾, senest ændret ved beslutning 95/323/EF ⁽¹²⁾;

der er taget hensyn til forandringer i sundhedssituationen i tredjelanderne ved ændring af førnævnte beslutninger; imidlertid er det undertiden sket, at sådanne ændringer var ufuldstændige, eller at der forekom udeladelser; disse forhold må korrigeres, og beslutningerne bør derfor ændres;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

⁽⁶⁾ EFT nr. L 130 af 15. 5. 1992, s. 67.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 19 af 25. 1. 1996, s. 53.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 86 af 6. 4. 1993, s. 7.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 86 af 6. 4. 1993, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 19 af 25. 1. 1996, s. 56.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 86 af 6. 4. 1993, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 190 af 11. 8. 1995, s. 11.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 42.

⁽²⁾ EFT nr. L 146 af 14. 6. 1979, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 30 af 8. 2. 1996, s. 52.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 71 af 18. 3. 1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 304 af 16. 12. 1995, s. 49.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 3, litra c), i beslutning 79/542/EØF udgår.

Artikel 2

I Kommissionens beslutning 92/260/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes listen over lande i gruppe B således:

»Australien, Bulgarien, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slovenien, Slovakiet, Ukraine«.

2) I bilag II affattes listen over lande i gruppe D således:

»Argentina, Barbados, Bermuda, Bolivia, Brasilien ⁽¹⁾, Chile, Cuba, Jamaica, Mexico, Paraguay, Uruguay«.

3) I bilag II affattes titlen på certifikat B således:

»SUNDHEDSCERTIFIKAT

for midlertidig indførsel af registrerede heste til EF-området fra Australien, Bulgarien, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slovenien, Slovakiet, Ukraine for en periode på under 90 dage«.

4) I bilag II affattes kapitel III, litra d), tredje led, i certifikat A, B, C, D og E således:

»— Australien, Bulgarien, Hviderusland, Canada, Schweiz, Cypern, Tjekkiet, Estland, Grønland, Hongkong, Kroatien, Ungarn, Island, Japan, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Macao, Malaysia (halvøen), Norge, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Singapore, Slovenien, Slovakiet, Ukraine, USA«.

Artikel 3

I beslutning 93/195/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes listen over lande i gruppe A således:

»Schweiz, Grønland, Island«.

2) I bilag I affattes listen over lande i gruppe B således:

»Australien, Bulgarien, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slovenien, Slovakiet, Ukraine«.

3) I bilag II affattes listen over lande i gruppe A i sundhedscertifikatets titel således:

»Schweiz, Grønland, Island«.

4) I bilag II affattes listen over lande i gruppe B i sundhedscertifikatets titel således:

»Australien, Bulgarien, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slovenien, Slovakiet, Ukraine«.

Artikel 4

I beslutning 93/196/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I, fodnote 5, affattes landelisten således:

»Australien, Canada, Schweiz, Grønland, Island, New Zealand, USA«.

2) I bilag II, fodnote 3, affattes listen over lande i gruppe A således:

»Schweiz, Grønland, Island«.

3) I bilag II, fodnote 3, affattes listen over lande i gruppe B således:

»Australien, Bulgarien, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slovenien, Slovakiet, Ukraine«.

Artikel 5

I beslutning 93/197/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes listen over lande i gruppe A således:

»Schweiz, Grønland, Island«.

2) I bilag I affattes listen over lande i gruppe B således:

»Australien, Bulgarien, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slovenien, Slovakiet, Ukraine«.

4) I bilag II affattes titlen på certifikat B således:

»SUNDHEDSCERTIFIKAT
for indførsel til EF-området af registrerede hovdyr og
hovdyr til avl og produktion fra Australien, Bulgarien,
Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Cypern, Tjek-
kiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Litauen, Letland,
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien,
New Zealand, Polen, Rumænien, Rusland ⁽¹⁾, Slove-
nien, Slovakiet, Ukraine«.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

3) I bilag II affattes titlen på certifikat A således:

»SUNDHEDSCERTIFIKAT
for indførsel til EF-området af registrerede hovdyr og
hovdyr til avl og produktion fra Schweiz, Grønland,
Island«.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 3. april 1996

vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder

(Tekst af betydning for EØS)

(96/280/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 155, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

Gennemførelsen af det integrerede program til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV) og håndværksfagene ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »det integrerede program«, som opfølgning af hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse kræver, at der etableres en sammenhængende, synlig og effektiv ramme, som erhvervspolitikken til fordel for SMV'er kan udfolde sig inden for;

allerede før gennemførelsen af det integrerede program havde forskellige fællesskabspolitikker SMV'er som målgruppe, men kriterierne for definitionen af disse var forskellige fra politik til politik; der er gradvist opstået en række fællesskabspolitikker, uden at der har været noget fælles udgangspunkt eller en generel overvejelse af, hvad der objektivt set skal forstås ved en SMV; resultatet er, at der anvendes en hel række forskellige kriterier ved definitionen af SMV, og at der følgelig på fællesskabsplan nu anvendes mangfoldige definitioner ud over de definitioner, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) anvender, samtidig med at der findes et ret stort antal definitioner i medlemsstaterne;

mange medlemsstater har ingen generel definition og nøjes med bestemmelser, der er baseret på lokal praksis, eller som finder anvendelse på særlige sektorer; andre overholder strengt den definition, som er indeholdt i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (SMV) ⁽²⁾;

at der findes forskellige definitioner på fællesskabsplan og på nationalt plan, kan skabe inkonsvenser og fordrøje konkurrencen mellem virksomhederne; det integrerede program tager sigte på en mere effektiv koordinering mellem på den ene side de forskellige fællesskabsinitiativer til fordel for SMV'er og på den anden side mellem

disse fællesskabsinitiativer og de initiativer, som findes på nationalt plan; disse målsætninger kan ikke opfyldes i tilstrækkelig grad, medmindre spørgsmålet om definitionen af SMV'er afklares;

det blev i Kommissionens rapport til Det Europæiske Råd i Madrid den 15. og 16. december 1995 understreget, at det er nødvendigt med en mere målrettet indsats til fordel for SMV'er for at skabe flere job inden for alle sektorer af økonomien;

Rådet (forskning) erkendte den 29. september 1994, at positiv særbehandling af SMV'er bør ledsages af en klarere definition af, hvad der forstås ved en lille eller mellemstor virksomhed; Rådet har derfor anmodet Kommissionen om at genbehandle spørgsmålet om, hvilke kriterier der skal anvendes ved definitionen af SMV'er;

i den første beretning, som blev forelagt i 1992, efter at Rådet (industri) havde anmodet herom på sit møde den 28. maj 1990, foreslog Kommissionen allerede at begrænse antallet af definitioner, der anvendes på fællesskabsplan; specielt gik Kommissionen ind for at lægge fire kriterier til grund: antallet af ansatte, omsætning, samlet balance og uafhængighed samt tærskler på 50 og 250 ansatte for henholdsvis små og mellemstore virksomheder

denne definition er blevet indført i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder og i alle øvrige rammebestemmelser eller meddelelser vedrørende statsstøtte, som er blevet vedtaget eller revideret siden 1992 (navnlig Kommissionens meddelelse til medlemslandene om den hurtige godkendelsesprocedure af støtteordninger til SMV og af ændringer i eksisterende støtteordninger ⁽³⁾), Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽⁴⁾ og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽⁵⁾);

⁽¹⁾ KOM(94) 207 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 72 af 10. 3. 1994, s. 3, fodnote 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

denne definition er overtaget helt eller delvist i andre tekster, bl. a. Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 94/8/EF ⁽²⁾, Rådets afgørelse 94/217/EF af 19. april 1994 om rentegodtgørelser fra Fællesskabet på lån ydet til små og mellemstore virksomheder af Den Europæiske Investeringsbank som led i dennes midlertidige lånekapacitet ⁽³⁾, samt Kommissionens meddelelse ⁽⁴⁾ om EF-initiativet for små og mellemstore virksomheder i forbindelse med strukturfondene;

der er imidlertid endnu ikke blevet opnået fuldstændig konvergens; en række programmer indeholder stadig forskellige tærskler eller ser bort fra forskellige kriterier såsom uafhængighed;

denne konvergens bør fortsættes og gennemføres fuldt ud på grundlag af de regler, som er indeholdt i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, og Kommissionen bør i alle de politikker, den administrerer, anvende samme kriterier og samme tærskler, som den anmoder medlemsstaterne om at overholde;

i et enhedsmarked uden interne grænser bør behandlingen af virksomhederne være baseret på et sæt fælles regler, bl. a. med hensyn til statsstøtte — hvad enten der er tale om national støtte eller fællesskabsstøtte;

denne strategi er så meget mere nødvendig på baggrund af den omfattende vekselvirkning mellem nationale foranstaltninger og fællesskabsforanstaltninger til støtte for SMV'er, f.eks. med hensyn til strukturfondene og forskning; det betyder, at man bør undgå situationer, hvor Fællesskabet retter sine foranstaltninger mod en bestemt kategori af SMV'er, og medlemsstaterne retter deres mod en anden;

hvis Kommissionen, medlemsstaterne, EIB og EIF anvender samme definition, vil det styrke konsekvensen og effektiviteten i forbindelse med politikker, der har SMV'er som målgruppe, og dermed begrænse risikoen for konkurrencefordrejning; mange programmer, der er beregnet på SMV'er, samfinansieres desuden af medlemsstaterne og Fællesskabet og i visse tilfælde af EIB og EIF;

før der stilles forslag om tærskler med henblik på definition af SMV'er, bør det understreges, at en sådan bestræ-

belse på at rationalisere og fastlægge en referencenorm ikke betyder, at virksomheder, som overskrider disse tærskler, ikke fortjener opmærksomhed fra Fællesskabet eller medlemsstaternes offentlige myndigheder; det vil imidlertid være mere hensigtsmæssigt at løse dette problem ved hjælp af særlige foranstaltninger som led i de pågældende programmer, specielt internationale samarbejdsprogrammer, frem for at indføre eller bibeholde forskellige definitioner af SMV'er;

kriteriet vedrørende antallet af ansatte er utvivlsomt et af de vigtigste og må betragtes som afgørende, men det er nødvendigt at indføre et supplerende finansielt kriterium for at angive en virksomheds reelle betydning og dens resultater og dens stilling i forhold til dens konkurrenter;

det er imidlertid ikke ønskeligt at indføre omsætningen som det eneste finansielle kriterium, fordi virksomheder inden for handels- og distributionssektoren ifølge deres natur har større omsætning end fremstillingssektoren, og omsætningskriteriet bør derfor kombineres med den samlede balance, som er et kriterium, der siger noget om en virksomheds generelle økonomiske formåen, idet der dog skal være mulighed for, at et af disse to økonomiske kriterier kan overskrides;

uafhængighed er også et grundlæggende kriterium: en SMV, der tilhører en stor koncern, har adgang til økonomiske midler og bistand, som ikke står til rådighed for konkurrenter af lignende størrelse; der er også behov for at udelukke retlige enheder bestående af SMV'er, som danner en gruppe, hvis økonomiske styrke er større end en SMV's;

med hensyn til uafhængighedskriteriet bør medlemsstaterne, EIB og EIF sikre sig, at definitionen ikke omgås af de virksomheder, som formelt opfylder kriteriet, men som i praksis kontrolleres af en stor virksomhed eller af flere store virksomheder i fællesskab;

kapitalandele, der indehaves af offentlige investeringsselskaber eller venture-kapitalselskaber ændrer ikke normalt ved en virksomheds karakter af SMV, og der kan derfor ses bort herfra; det samme gælder kapitalandele, der indehaves af institutionelle investorer, hvis forbindelser til den virksomhed, som de har investeret i, almindeligvis er præget af en vis distance;

det er nødvendigt at finde en løsning på problemet med virksomheder, der, selv om de er SMV'er, drives i aktieselskabsform og, hvor man på grund af kapitalspredningen og aktionærernes anonymitet ikke præcist kan

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 82 af 25. 3. 1994, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. L 107 af 28. 4. 1994, s. 57, jf. Kommissionens beretning herom, KOM(94) 434 endelig udg. af 19. oktober 1994.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 180 af 1. 7. 1994, s. 10.

angive, hvordan ejerforholdene for deres aktier er, og derfor ikke kan vide, om de opfylder betingelserne for uafhængighed;

der må derfor fastlægges ret strenge kriterier ved definitionen af SMV'er, hvis de foranstaltninger, som indføres til fordel for dem, reelt skal gavne de virksomheder, for hvilke størrelsen er et handicap;

tærsklen på 500 ansatte er ikke virkelig selektiv, da den omfatter næsten samtlige virksomheder (99,9 % af de 14 mio. virksomheder) og næsten 3/4 af den europæiske økonomi med hensyn til beskæftigelse og omsætning; desuden har en virksomhed med 500 ansatte adgang til menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer, som ligger langt uden for den mellemstore virksomheds rammer, nemlig ejerskab og ledelse på samme hænder, ofte familiejet og ingen dominerende stilling på markedet;

ikke blot har virksomheder med mellem 250 og 500 ansatte ofte en meget stærk stilling på markedet, men de har også meget effektive ledelsesstrukturer inden for produktion, salg, marketing, forskning og personaleforvaltning, som klart adskiller dem fra mellemstore virksomheder med op til 250 ansatte, det er netop i sidstnævnte gruppe, at sådanne strukturer er langt mere skrøbelige; tærsklen på 250 ansatte afspejler derfor bedre realiteterne i forbindelse med en SMV;

denne tærskel på 250 ansatte er allerede den mest anvendte blandt de definitioner, der findes på fællesskabsplan, og den er blevet indført i lovgivningen i mange medlemsstater i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder; EIB har også besluttet at anvende denne definition i forbindelse med en stor del af de lån, EIB yder som led i »SMV-faciliteten« jf. beslutning 94/217/EF;

ifølge tal fra Eurostat overstiger den gennemsnitlige omsætning i en virksomhed med 250 ansatte ikke 40 mio. ECU (1994-tal); det vil derfor være hensigtsmæssigt at anvende en omsætningstærskel på 40 mio. ECU; nyere beregninger viser, at gennemsnitsforholdet mellem omsætning og samlet balance er 1,5 for SMV'er og små virksomheder⁽¹⁾, og tærsklen for den samlede balance bør derfor fastsættes til 27 mio. ECU;

inden for SMV'er bør der imidlertid sondres mellem mellemstore virksomheder, små virksomheder og mikro-virksomheder; sidstnævnte bør ikke sammenblandes med

håndværksvirksomheder, som fortsat skal defineres på nationalt plan på grund af deres særlige karakteristika;

tærsklerne for små virksomheder bør fastlægges efter samme metode; dette giver en tærskel på 7 mio. ECU for omsætningen og 5 mio. ECU for den samlede balance;

de valgte tærskler afspejler ikke nødvendigvis den gennemsnitlige SMV eller lille virksomhed, men udgør lofter, der skal give alle virksomheder, der har en SMV's eller en lille virksomheds karakteristika mulighed for at indgå i den ene eller den anden kategori;

de tærskler, der er fastlagt for omsætning og samlet balance for at definere SMV'er, bør revideres, når der opstår behov for at tage hensyn til ændrede økonomiske forhold som f. eks. prisniveauet og stigninger i virksomhedernes produktivitet;

Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder vil blive ændret, således at de nuværende definitioner erstattes med en henvisning til definitionerne i denne henstilling;

det bør desuden anføres, at når direktiv 78/660/EØF, som giver medlemsstaterne mulighed for at fritage SMV'er fra visse forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af deres årsregnskaber, skal ændres næste gang, vil Kommissionen foreslå, at den nuværende definition erstattes af en henvisning til denne henstilling;

det ville også i forbindelse med evalueringer af foranstaltninger til fordel for SMV'er være ønskeligt, at Kommissionen, medlemsstaterne, EIB og EIF nøjagtigt angiver, hvilke virksomheder der nyder godt af dem, idet der bør skelnes mellem forskellige kategorier af SMV'er efter størrelse, da bedre viden om modtagerne gør det muligt at justere og i højere grad målrette SMV-foranstaltningerne med det resultat; at de bliver mere effektive;

medlemsstaterne, EIB og EIF bør have en vis fleksibilitet med hensyn til at fastsætte lavere tærskler end fællesskabstærsklerne, hvis de ønsker at rette deres foranstaltninger mod en speciel kategori SMV'er, og disse tærskler er derfor kun maksimumsgrænser;

for at opnå en administrativ forenkling kan medlemsstaterne, EIB og EIF nøjes med at anvende ét enkelt kriterium, nemlig kriteriet vedrørende antallet af ansatte, ved gennemførelsen af nogle af deres politikker; denne fleksibilitet gælder dog ikke i forbindelse med de forskellige statsstøtterammebestemmelser, hvor de finansielle kriterier også skal overholdes;

⁽¹⁾ Kilde: »BACH«-databasen (harmoniserede regnskaber).

denne henstilling vedrører udelukkende definitionen af SMV'er i forbindelse med Fællesskabets politikker inden for Fællesskabet og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde —

bank og Den Europæiske Investeringsfond kan i visse tilfælde vælge at fastsætte lavere tærskler. Ved gennemførelse af visse af deres politikker kan de også vælge udelukkende at anvende kriteriet antal af ansatte, undtagen på de områder, der er omfattet af de forskellige rammebestemmelser for statsstøtte.

FREMSÆTTER FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond opfordres til:

- at anvende bestemmelserne i artikel 1 i bilaget i de af deres programmer, der har »SMV«, »mellemstore virksomheder« eller »små virksomheder« eller »mikrovirksomheder« som målgruppe
- at anvende de valgte lofter for omsætning og samlet balance i tilfælde af ændringer foretaget af Kommissionen i henhold til artikel 2 i bilaget
- at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at anvende de i artikel 3, stk. 2, i bilaget anførte størrelsesklasser, navnlig når der er tale om evaluering af anvendelsen af finansielle fællesskabsinstrumenter.

Artikel 2

De i artikel 1 i bilaget anførte tærskler skal betragtes som lofter. Medlemsstaterne, Den Europæiske Investerings-

Artikel 3

For at gøre det muligt for Kommissionen at evaluere de fremskridt, der er sket, opfordres medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond til inden den 31. december 1997 at oplyse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme denne henstilling.

Artikel 4

Denne henstilling vedrører definitionen af SMV'er i forbindelse med Fællesskabets politikker inden for Fællesskabet og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og er rettet til medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 1996.

På Kommissionens vegne

Christos PAPOUTSIS

Medlem af Kommissionen

BILAG

DEFINITION AF SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER VEDTAGET AF KOMMISSIONEN

Artikel 1

1. Ved små og mellemstore virksomheder, i det følgende benævnt »SMV'er«, forstås virksomheder, som:

- har under 250 ansatte og
- enten
 - en årlig omsætning på ikke over 40 mio. ECU eller
 - en årlig samlet balance på ikke over 27 mio. ECU
- og som opfylder kriteriet om uafhængighed som defineret i stk. 3.

2. Hvis det er nødvendigt at sondre mellem små og mellemstore virksomheder, forstås ved »små virksomheder« virksomheder, som:

- har under 50 ansatte og
- enten
 - en årlig omsætning på ikke over 7 mio. ECU eller
 - en årlig samlet balance på ikke over 5 mio. ECU
- og som opfylder kriteriet om uafhængighed som defineret i stk. 3.

3. Ved uafhængige virksomheder forstås virksomheder, hvor en enkelt virksomhed eller flere virksomheder i fællesskab, der ikke opfylder definitionerne på en SMV eller en lille virksomhed, alt efter tilfældet, ikke besidder 25 % eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne. Denne tærskel kan overskrides i følgende to tilfælde:

- hvis virksomheden ejes af offentlige investeringsselskaber, venture-kapitalselskaber eller institutionelle investorer, forudsat at de hverken kontrollerer virksomheden individuelt eller i fællesskab
- hvis kapitalen er spredt på en sådan måde, at det ikke er muligt at afgøre, hvem der ejer den, og virksomheden erklærer, at den med rette kan antage, at en enkelt virksomhed eller flere virksomheder i fællesskab, der ikke opfylder definitionerne på en SMV eller en lille virksomhed, alt efter tilfældet, ikke ejer 25 % eller derover af den.

4. Ved beregning af de i stk. 1 og 2 omhandlede tærskler skal tallene for den pågældende virksomhed og for alle de virksomheder, som den direkte eller indirekte kontrollerer gennem besiddelse af 25 % eller derover af kapitalen eller af stemmerettighederne, sammenlægges.

5. Hvis det er nødvendigt at sondre mellem mikrovirksomheder og andre SMV'er, forstås ved førstnævnte virksomheder med under ti ansatte.

6. Hvis en virksomhed på datoen for balancen over- eller underskrider de anførte tærskler for antallet af ansatte eller de finansielle tærskler, medfører dette kun, at virksomheden får eller mister status som »SMV«, »mellemstor virksomhed«, »lille virksomhed« eller »mikrovirksomhed«, hvis over- eller underskridelsen finder sted i to på hinanden følgende regnskabsår.

7. Antallet af ansatte er lig med antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. antallet af fuldtidsansatte i løbet af et år, idet deltidsansatte og sæsonansatte indgår som brøkdeler af ÅAE. Som referenceår anvendes seneste afsluttede regnskabsår.

8. Tærsklerne for omsætning og samlet balance vedrører seneste afsluttede regnskabsår. Hvis der er tale om nyetablerede virksomheder, hvis regnskaber endnu ikke er afsluttet, beregnes tærsklerne på grundlag af et skøn foretaget i god tro i løbet af regnskabsåret.

Artikel 2

Kommissionen ændrer lofterne for omsætning og samlet balance efter behov og normalt hvert fjerde år efter vedtagelsen af denne henstilling for at tage hensyn til den økonomiske udvikling inden for Fællesskabet.

Artikel 3

1. Kommissionen vedtager de fornødne foranstaltninger til at sikre, at definitionen af SMV'er i artikel 1 anvendes på alle programmer, som den forvalter, og hvori begreberne »SMV«, »mellemstor virksomhed«, »lille virksomhed« eller »mikrovirksomhed« anvendes.

2. Kommissionen vedtager de fornødne foranstaltninger for at tilpasse de statistikker, den udarbejder, i overensstemmelse med følgende størrelsesklasser:

- 0 ansatte
- 1 til 9 ansatte
- 10 til 49 ansatte
- 50 til 249 ansatte
- 250 til 499 ansatte
- 500 ansatte og derover.

3. Igangværende fællesskabsprogrammer, hvori SMV'er defineres ved hjælp af andre kriterier end de i artikel 1 anførte,

omfatter i en overgangsperiode fortsat virksomheder, som blev anset for SMV'er, da disse programmer blev vedtaget. Ændringer af SMV-definitionen inden for disse programmer kan kun ske i form af en vedtagelse af definitionen i denne henstilling, idet den afvigende definition ændres til en henvisning til definitionen i denne henstilling. Overgangsperioden udløber i princippet senest den 31. december 1997. Retligt bindende forpligtelser, som Kommissionen har påtaget sig på grundlag af disse programmer, berøres dog ikke.

4. Når direktiv 78/660/EØF skal ændres, vil Kommissionen foreslå, at de for øjeblikket gældende kriterier for definitionen af SMV ændres til en henvisning til definitionen i denne henstilling.

5. Enhver bestemmelse, der vedtages af Kommissionen, og hvori begreberne »SMV«, »mellemstor virksomhed«, »lille virksomhed« eller »mikrovirksomhed« eller enhver anden lignende betegnelse anvendes, henviser til definitionen i denne henstilling.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. april 1996

om markedsføring af genetisk modificerede sojabønner (*Glycine max. L.*) med øget tolerance over for herbicidet glyphosat, i medfør af Rådets direktiv 90/220/EØF

(Tekst af betydning for EØS)

(96/281/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens direktiv 94/15/EF ⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er ved artikel 10–18 i direktiv 90/220/EØF indført en fællesskabsprocedure, hvorefter den kompetente myndighed i en medlemsstat kan godkende markedsføring af produkter, der består af genetisk modificerede organismer;

de kompetente myndigheder i en medlemsstat (Det Forenede Kongerige) har fået forelagt en anmeldelse vedrørende markedsføring af et sådant produkt;

de kompetente myndigheder i Det Forenede Kongerige har derefter sendt dossieret til Kommissionen med en positiv udtalelse;

de kompetente myndigheder i andre medlemsstater har rejst indsigelse mod dette dossier;

Kommissionen skal derfor i medfør af artikel 13, stk. 3, i direktiv 90/220/EØF træffe en beslutning efter proceduren i artikel 21 i nævnte direktiv;

produktet er anmeldt til markedsføring med henblik på håndtering i miljøet under import og før og under oplagring og forarbejdning til ikke-levedygtige sojabønnefraktioner og ikke med henblik på udsæd;

efter at have gennemgået de forskellige indsigelser på grundlag af direktiv 90/220/EØF og de oplysninger, der er forelagt i dossieret, er Kommissionen nået til følgende konklusioner:

- der er ikke grund til at tro, at indsættelse i sojabønner af gener, der koder for glyphosat-tolerance og kloroplast transit peptid, vil have negative virkninger på menneskers sundhed og miljøet
- der er ingen sikkerhedsmæssige grunde til, at dette produkt adskilles fra andre sojabønner
- der er ingen sikkerhedsmæssige grunde til, at det anføres i mærkningen, at produktet er fremstillet med gensplejningsmetoder;

ifølge artikel 11, stk. 6, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 90/220/EØF kan der træffes yderligere sikkerhedsforanstaltninger, hvis der fremkommer nye oplysninger om risici ved produktet;

denne beslutning udelukker ikke, at medlemsstaterne anvender nationale bestemmelser om levnedsmiddel- eller fodersikkerhed i overensstemmelse med fællesskabsretten, for så vidt som disse bestemmelser ikke vedrører den genetiske modifikation af produktet eller dets bestanddele;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det i henhold til artikel i 21 i direktiv 90/220/EØF nedsatte udvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Med forbehold af andre fællesskabsforskrifter og stk. 2 og 3 give myndighederne i Det Forenede Kongerige i medfør af artikel 13 i direktiv 90/220/EØF tilladelse til markedsføring af følgende produkt, anmeldt af Monsanto Europe (ref. C/UK/94/M3/1):

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 22. 4. 1994, s. 20.

Produktet består af sojabønner hidrørende fra en sojabønne (Glycine max. L. cv A5403) linje (40-3-2), hvori følgende sekvenser er indsat:

en enkelt kopi af det gen, der koder for glyphosat-tolerance CP4 5 enolpyruvylshikimat-3-phosphat syntetase (CP4 EPSPS), fra *Agrobacterium* sp. stamme CP4, og den kloroplast-transit-peptid (CTP) kodende sekvens fra *Petunia hybrida* med promotor P-E35S fra blomkålsmosaikvirus og nopalinsyntetasegenterminatoren fra *Agrobacterium tumefaciens*.

2. Tilladelsen skal omfatte alt afkom hidrørende fra krydsninger af dette produkt med traditionelt avlede sojabønnelinjer.

3. Tilladelsen skal omfatte følgende anvendelser af produktet: håndtering af produktet i miljøet under import, før og under oplagring og før og under forarbejdning af produktet til ikke-levedygtige produkter.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 1996.

På Kommissionens vegne

Ritt BJERREGAARD

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE
af 10. april 1996
om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter
(96/282/Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

Artikel 2

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 8 og artikel 131, stk. 2,

under henvisning til udtalelse fra styrelsesrådet for Det Fælles Forskningscenter (FFC), og

ud fra følgende betragtninger:

Det Fælles Forskningscenter (FFC) har ved Kommissionens afgørelse 85/593/Euratom af 20. november 1985 om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter ⁽¹⁾, senest ændret ved afgørelse 94/809/Euratom ⁽²⁾ fået en struktur, som svarer til de opgaver, der pålægges det;

denne struktur bør ændres, når Kommissionen finder det nødvendigt, for at sikre en optimal effektivitet i forbindelse med FFC's aktiviteter, og at disse er i fuld overensstemmelse med Kommissionens prioriterede mål;

Kommissionen besluttede den 16. januar 1996, at FFC skal være et selvstændigt generaldirektorat i Kommissionen, så det kan få det nødvendige selvstyre til at udføre sine opgaver tilfredsstillende;

afgørelse 85/593/Euratom og senere ændringer bør erstattes af denne afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Fælles Forskningscenter, i det følgende benævnt FFC, består af de enheder, som Kommissionen har oprettet med henblik på at sikre, at Fællesskabets forskningsprogrammer og andre opgaver, som Kommissionen har pålagt det, bliver gennemført.

FFC omfatter følgende instanser:

- en generaldirektør
- et styrelsesråd
- et videnskabeligt udvalg.

Artikel 3

FFC ledes af en generaldirektør, som udnævnes af Kommissionen. Generaldirektøren og en del af de tjenestegrene, der er direkte tilknyttet denne, har tjenestested i Bruxelles.

Generaldirektøren sørger på enhver måde for, at FFC kan fungere tilfredsstillende inden for rammerne af de gældende forordninger og de beføjelser, han får tillagt.

Inden for de i det følgende fastsatte rammer skal generaldirektøren:

- udarbejde forslag til programmer vedrørende FFC's aktiviteter samt de finansielle oplysninger vedrørende disse aktiviteter, som skal forelægges Kommissionen
- fastlægge FFC's strategi, bl.a. vedrørende konkurrenceaktiviteterne samt træffe egnede foranstaltninger med henblik på deres gennemførelse
- forhandle og afslutte kontrakter med tredjemand
- sikre udførelsen af programmerne og den finansielle styring
- fastlægge FFC's interne organisation, bl.a. under hensyntagen til budgetkravene
- inden for de beføjelser, der tillægges ham, udøve de beføjelser, der i henhold til vedtægten for tjenestemænd tilkommer ansættelsesmyndigheden og den myndighed, der ifølge bestemmelserne for andre ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1985, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 330 af 21. 12. 1994, s. 64.

Artikel 4

1. Der oprettes et styrelsesråd for FFC. Det består af følgende medlemmer:

- a) en højtstående repræsentant for hver medlemsstat, udnævnt af Kommissionen efter indstilling fra den pågældende medlemsstats myndigheder
- b) en formand, som vælges af de i litra a) nævnte repræsentanter for medlemsstaterne.

Alle medlemmer udnævnes for tre år, og deres mandat kan fornyes.

2. Styrelsesrådet har til opgave at bistå generaldirektøren og afgive udtalelser til Kommissionen om spørgsmål vedrørende:

- FFC's rolle i forbindelse med Fællesskabets forsknings- og udviklingsstrategi
- den teknisk-videnskabelige og finansielle styring af FFC og gennemførelsen af de opgaver, som FFC får tildelt.

Med hensyn til de områder, som Kommissionen delegerer til generaldirektøren, og i overensstemmelse med alle de emner, som mere specielt vedrører styrelsesrådet, indhenter generaldirektøren udtalelse fra styrelsesrådet om sine forslag inden gennemførelsen.

Styrelsesrådets udtalelse skal foreligge, inden noget spørgsmål forelægges til Kommissionens afgørelse.

Styrelsesrådet beskæftiger sig navnlig med:

- i) forslag til særprogrammer, som skal gennemføres af FFC samt forslag til andre nye opgaver, som skal overdrages FFC
- ii) udarbejdelse af den flerårige strategiske plan for alle FFC's aktiviteter og hvert år senest den 31. december fastlæggelsen af den hertil svarende årlige arbejdsplan med angivelse af målsætningerne for hvert enkelt arbejdsprogram for det følgende år og indbefattet en kortfattet beskrivelse af programmet med de vigtigste datoer, de forskningsmæssige tyngdepunkter og de anslåede udgifter
- iii) opfølgning af FFC's FTU-særprogrammer:
 - iværksættelse af disse programmer, herunder navnlig afpasningen af dem til Fællesskabets behov

— sammenhæng i deres udvikling med de særprogrammer for indirekte aktioner, som hører under rammeprogrammerne; med henblik herpå tilrettelægger styrelsesrådet systematisk konsultationer med de berørte programudvalg

— eventuelle tilpasninger

iv) opfølgning af rapporter sammen med andre af Kommissionens tjenestegrene og med tredjeparter baseret på kunde/kontrahentprincippet

v) strategien for FFC's konkurrencebetingede aktiviteter og deres opfølgning

vi) udarbejdelse af forslag til FFC's årsbudget og kontrol med overholdelsen heraf

vii) — FFC's organisation

— dets økonomiske styring

— større investeringer

— gennemførelse af dets forskningsaktiviteter

— evaluering af disse, foretaget af »besøgsgrupper«, der består af uafhængige eksperter

viii) personalepolitik med særlig vægt på:

— udarbejdelse af forslag om FFC's personalepolitik

— aspekter vedrørende personalets mobilitet og udvekslinger af teknisk-videnskabeligt personale med offentlige og private organer i medlemsstaterne

ix) udnævnelse, forlængelse eller ophør af ansættelse af personale i de højere lønklasser i FFC.

3. Styrelsesrådet afgiver udtalelser med det flertal, der er fastsat i Euratom-traktatens artikel 118, stk. 2, idet stemmerne tildeles den vægt, som er fastlagt i nævnte stykke. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til styrelsesrådets udtalelser. Såfremt styrelsesrådet ikke når frem til nogen samstemmende udtalelse om et forslag fra generaldirektøren, henvises spørgsmålet til Kommissionen, som træffer afgørelse i sagen. Styrelsesrådet underrettes om denne afgørelse. Rådet underrettes straks, såfremt afgørelsen ikke svarer til styrelsesrådets udtalelse. Det underrettes også om begrundelsen for afgørelsen.

Såfremt Kommissionen ikke kan acceptere en udtalelse afgivet af styrelsesrådet om sager, som kræver en afgø-

relse fra Kommissionen, udsættes foranstaltninger vedrørende disse sager en måned; i løbet af denne måned forelægges sagerne på ny for styrelsesrådet med henblik på en ny udtalelse. Når Kommissionen har modtaget denne udtalelse eller ved udgangen af denne måned, træffer Kommissionen en endelig afgørelse og underretter styrelsesrådet herom. Kommissionen underretter straks Rådet om sin afgørelse, såfremt den ikke har været i stand til at acceptere styrelsesrådets udtalelse, samt om begrundelsen for afgørelsen. Kommissionen holder styrelsesrådet underrettet om sine afgørelser vedrørende FFC i alle de sager, som styrelsesrådet har afgivet udtalelse om.

Styrelsesrådet kan via Kommissionen på eget initiativ forelægge udtalelser for Rådet og Europa-Parlamentet om alle spørgsmål, der vedrører FFC.

4. Styrelsesrådet forelægger sine bemærkninger til den årsberetning, som generaldirektøren udarbejder om forvaltningen. Denne beretning fremsendes til Rådet og Europa-Parlamentet sammen med den af Kommissionen godkendte årsberetning om forvaltningen.

Styrelsesrådet rådgiver generaldirektøren om tilrettelæggelsen af evalueringen af de opgaver, der udføres af FFC, såvel med hensyn til de teknisk-videnskabelige resultater som med hensyn til den administrative og finansielle styring af centret; det rådgiver ligeledes om udvælgelsen af uafhængige eksperter, som skal deltage i denne evaluering. Styrelsesrådet fremsætter sine egne bemærkninger om resultatet af disse evalueringer.

5. Styrelsesrådet træder sammen mindst fire gange om året.

Styrelsesrådet fastlægger selv sin forretningsorden, herunder tilrettelæggelsen af arbejdet.

FFC varetager styrelsesrådets sekretariatsfunktioner og giver det alle de oplysninger, som det behøver.

Artikel 5

Der oprettes et videnskabeligt udvalg for FFC under generaldirektøren.

Det Videnskabelige Udvalg består for halvdelens vedkommende af medlemmer udpeget af generaldirektøren blandt de øverste ansvarlige for afdelingerne og projekterne og det videnskabelige personale på højt niveau, og for den

anden halvdelens vedkommende af det teknisk-videnskabelige personales valgte repræsentanter.

Det Videnskabelige Udvalg rådspørges jævnligt af generaldirektøren om spørgsmål af videnskabelig og teknisk art i forbindelse med FFC's aktiviteter. Som følge heraf deltager det også i udarbejdelsen af udkast til programmer.

Artikel 6

1. Under hensyntagen til den generelle politik, som Rådet og Europa-Parlamentet har fastlagt, og på grundlag af Kommissionens generelle retningslinjer udarbejder generaldirektøren udkast til programmer for FFC's aktiviteter.

2. Styrelsesrådet rådspørges om udkastene til programmer.

3. Udkastene til programmer forelægges Kommissionen, som behandler disse tekster på baggrund af Fællesskabets generelle politikker og under hensyntagen til den foreliggende budgetsituation. Den vedtager forslagene på de betingelser, der er fastsat i traktaten, og forelægger dem derefter for Rådet.

Artikel 7

1. Generaldirektøren er ansvarlig for, at de programmer, som henhører under FFC, gennemføres korrekt. Han træffer afgørelse om de forskellige institutters og tjenestegrenes virksomhed, især om hvordan programmernes målsætninger skal opfyldes.

2. Han giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger for, at denne kan udarbejde de rapporter, der er fastsat i henhold til Euratom-traktatens artikel 11.

3. Generaldirektøren sørger så vidt muligt for, at der både i forbindelse med gennemførelsen af programmerne og ved deres udarbejdelse træffes foranstaltninger til sikring af, at programmer, der følger efter hinanden, har en sammenhæng, som er hensigtsmæssig under hensyntagen til FFC's videnskabelige og industrielle infrastruktur. Generaldirektøren forbereder bl. a. en revision af programmerne, som gennemføres hvert andet år.

Artikel 8

1. Generaldirektøren opstiller hvert år en oversigt over de finansieringsmidler, der kræves til programmernes

udførelse, med henblik på udarbejdelse af det tilsvarende afsnit i Fællesskabets foreløbige budgetforslag. Disse oversigter omfatter bl. a. overslag over indtægter og udgifter i forbindelse med gennemførelsen af FFC's konkurrenceaktiviteter.

Bestemmelserne i artikel 6 gælder tilsvarende for udarbejdelse af de foreløbige budgetforslag vedrørende forskningsaktiviteterne.

2. Generaldirektøren foretager anvisning for FFC's udgifter; han underskriver ind- og udbetalingsbilag; han afslutter kontrakter og aftaler samt godkender bevillingsoverførsler.

3. Generaldirektøren forelægger ved regnskabsårets udgang en oversigt over det forløbne regnskabsårs indtægter og udgifter for Kommissionen.

4. Kommissionen udnævner den ansvarlige for kontrol med forpligtelser og anvisning af udgifter samt for kontrol med indtægter.

5. Kommissionen udnævner en regnskabsfører, som skal stå for udbetaling af udgifter og indkassering af indtægter samt forvaltning af de midler og værdier, som han har ansvaret for.

Artikel 9

1. Inden for de bemyndigelser, der er indrømmet ham, udøver generaldirektøren ansættelsesmyndighedens beføjelser over for FFC's personale.

2. Over for tjenestemænd og ansatte i graderne A1 og A2 udøves beføjelserne i vedtægtens artikel 29, 49, 50 og 51 samt afsnit VI imidlertid af Kommissionen efter forslag fra generaldirektøren.

3. Generaldirektøren træffer på Kommissionens vegne alle nødvendige forholdsregler for at garantere sikkerheden for de personer og anlæg, som han har ansvaret for.

Artikel 10

Generaldirektøren kan overdrage den assisterende generaldirektør de beføjelser, han selv har fået tildelt.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. april 1996.

På Kommissionens vegne

Edith CRESSON

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. april 1996

om godkendelse af programmet for udryddelse af Aujeszzkys sygdom i Luxembourg

(Tekst af betydning for EØS)

(96/283/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Programmet for udryddelse af Aujeszzkys sygdom i Luxembourg godkendes for endnu en periode på tre år.

under henvisning til Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 95/25/EF ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

Artikel 2

Luxembourg sætter senest den 15. april 1996 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre det i artikel 1 omhandlede program.

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 3

Der blev indledt et udryddelsesprogram for Aujeszzkys sygdom i Luxembourg i februar 1993; dette program blev godkendt ved Kommissionens beslutning 93/200/EØF ⁽³⁾ for en treårig periode, der udløb den 14. marts 1996;

Denne beslutning træder i kraft den 15. april 1996.

udryddelsesprogrammet er stadig under gennemførelse; programmet skulle gøre det muligt at udrydde Aujeszzkys sygdom i Luxembourg i fremtiden;

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

godkendelsen af programmet bør derfor forlænges i endnu en periode på tre år;

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. april 1996.

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EFT nr. L 243 af 11. 10. 1995, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 87 af 7. 4. 1993, s. 14.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. april 1996

om udarbejdelse af en liste over foranstaltninger, som Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 ikke gælder for

(96/284/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab,*Artikel 1*

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94 ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 4, og

Den kontrolordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 4045/89, gælder ikke for de foranstaltninger, der er opført i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

ud fra følgende betragtninger:

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

I artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4045/89 er det udtrykkelig fastsat, at der skal udarbejdes en liste over de foranstaltninger, som forordningen ikke gælder for; denne liste bør også omfatte foranstaltninger, der er af en sådan art, at de er uegnede til efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer;

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. april 1996.

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komiteén —*På Kommissionens vegne*

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 18.⁽²⁾ EFT nr. L 338 af 28. 12. 1994, s. 16.

BILAG

FORANSTALTNINGER, SOM KONTROLORDNINGEN I HENHOLD TIL RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4045/89 IKKE GÆLDER FOR

Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 om den fælles markedsordning for hør og hamp (EFT nr. L 146 af 4. 7. 1970, s. 1): foranstaltningerne i artikel 4, for så vidt som støtten udbetales til producenten

Rådets forordning (EØF) nr. 1096/88 af 25. april 1988 om indførelse af en fællesskabsordning for tilskyndelse til ophør med landbrugsvirksomhed. (EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr. 1442/88 af 24. maj 1988 om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1995/96 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer (EFT nr. L 132 af 28. 5. 1988, s. 3)

Rådets forordning (EØF) nr. 1196/90 af 7. maj 1990 om sanering af Fællesskabets produktion af mandariner (EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 55)

Rådets forordning (EØF) nr. 1200/90 af 7. maj 1990 om sanering af Fællesskabets produktion af æbler (EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 63)

Rådets forordning (EØF) nr. 1703/91 af 13. juni 1991 om indførelse af en ordning med midlertidig udtagning af landbrugsarealer for produktionsåret 1991/92 og om fastsættelse for dette produktionsår af særforanstaltninger inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 797/85 fastsatte ordning med udtagning af landbrugsarealer (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1)

Følgende afsnit:

Afsnit I — Udtagning af landbrugsarealer

Afsnit II — Ekstensivering af produktionen

Afsnit VII — Støtte i områder, hvor beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og bevaring af naturen og landskabet er af særlig betydning

Afsnit VIII — Skovbrugsforanstaltninger på landbrugsbedrifterne

Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 85)

Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til førtidspensionering i landbruget (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 91)

Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 96)

Rådets forordning (EF) nr. 2505/95 af 24. oktober 1995 om sanering af EF-produktionen af ferskner og nektariner (EFT nr. L 258 af 28. 10. 1995, s. 1)

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. april 1996

om ændring af beslutning 94/278/EF om listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af en række produkter omhandlet i direktiv 92/118/EØF

(Tekst af betydning for EØS)

(96/285/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/103/EF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens beslutning 94/278/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 96/166/EF ⁽⁴⁾, giver en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af en række produkter omhandlet i direktiv 92/118/EØF;

Kommissionens beslutning 95/338/EF ⁽⁵⁾ ændrede kapitel 1 i bilag II til direktiv 92/118/EØF, således at der blev skelnet mellem listerne over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af henholdsvis fersk fjerkrækød og visse fjerkrækødprodukter;

den gældende liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af æg og ægprodukter, jf. del VIII i bilaget til beslutning 94/278/EØF, bør derfor ændres, så listen for ægprodukter følger listen for varmebehandlede fjerkrækødprodukter;

listen over tredjelande i beslutning 94/278/EF omfatter desuden listen over de tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af foder til selskabsdyr, der indeholder lavrisikostoffer, jf. Rådets direktiv 90/667/EØF ⁽⁶⁾;

efter anmodning fra Sri Lankas myndigheder har Kommissionen aflagt et dyresundhedsbesøg i Sri Lanka; det fremgik, at Sri Lanka opfylder sundhedskravene til bestemte typer foder til selskabsdyr; Sri Lanka bør derfor optages på listen over lande, hvorfra indførsel af bestemte typer foder til selskabsdyr til EF tillades;

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 24 af 31. 1. 1996, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 120 af 11. 5. 1994, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 39 af 17. 2. 1996, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 200 af 24. 8. 1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

efter anmodning fra de indiske myndigheder bør Indien optages på listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af snegle;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I bilaget til beslutning 94/278/EF foretages følgende ændringer:

1) Del VIII affattes således:

»DEL VIII

Liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af æg og ægprodukter til konsum

A. Æg

Alle tredjelande, der er opført på listen i Kommissionens beslutning 94/85/EF

B. Ægprodukter

Alle tredjelande, der er opført på listen i del 1 i bilaget til beslutning 79/542/EØF«

2. I del X tilføjes følgende:

», samt følgende lande:

(LK) Sri Lanka(*)

(*) Kun ugarvede, fortærbare produkter til selskabsdyr fremstillet af hovdyrhuder (tyggepinde, tyggeben o.lign. til hunde).«

3) I del XI tilføjes følgende i alfabetisk orden efter ISO-koden:

»(IN) Indien«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen